

25η Νοεμβρίου: Διεθνής Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών

25/11/20 08:55

Facebook

Twitter

Η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, με απόφασή της στις 17 Δεκεμβρίου 1999, ανακήρυξε την 25η Νοεμβρίου ως Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών για να αναδείξει ένα σημαντικό πρόβλημα με παγκόσμια διάσταση. Η Ημέρα αυτή είχε καθιερωθεί ήδη από το 1981 από γυναικείες οργανώσεις, σε ανάμνηση της φρικτής δολοφονίας των τριών αδελφών Μιραμπάλ, πολιτικών αγωνιστριών από την Δομινικανή Δημοκρατία, με διαταγή του δικτάτορα Τρουχίλο στις 25 Νοεμβρίου 1960.

Η βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών αποτελεί σοβαρή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και συνιστά εκδήλωση των ιστορικά άνισων σχέσεων ισχύος μεταξύ των γυναικών και των ανδρών, οι οποίες έχουν οδηγήσει σε επικυριαρχία και διακρίσεις κατά των γυναικών από τους άνδρες και στην παρακώλυση της πλήρους προόδου των γυναικών. Αποτελεί επίσης έναν από τους ζωτικής σημασίας κοινωνικούς μηχανισμούς μέσω των οποίων οι γυναίκες εξαναγκάζονται σε υποδεέστερη θέση σε σύγκριση με τους άνδρες.

Σύμφωνα με την έρευνα που διεξήχθη από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (FRA, 2014), περίπου 13 εκατομμύρια γυναίκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) έχουν πέσει θύματα σωματικής βίας, ήτοι ποσοστό 7 % των γυναικών ηλικίας 18–74 ετών, 3,7 περίπου εκατομμύρια γυναίκες έχουν υποστεί σεξουαλική βία ήτοι ποσοστό 2 % των γυναικών ηλικίας 18–74 ετών. Μία στις 20 γυναίκες (5 %) έχει πέσει θύμα βιασμού από την ηλικία των 15 ετών και άνω και 18 % των γυναικών έχουν πέσει θύματα εξακολογητικής παρενόχλησης από την ηλικία των 15 ετών και άνω. Επίσης, περίπου το 12 % των γυναικών έχουν βιώσει κάποια μορφή σεξουαλικής κακοποίησης ή κάποιο συναφές περιστατικό από κάποιον ενήλικα πριν από την ηλικία των 15 ετών. Και τέλος, το ήμισυ όλων των γυναικών στην ΕΕ (53 %) αυτοπεριορίζουν τις μετακινήσεις τους στον δημόσιο χώρο από φόβο μήπως υποστούν σωματική ή σεξουαλική κακοποίηση.

Την πρώτη περίοδο της πανδημίας του Covid-19, η βία κατά των γυναικών χαρακτηρίστηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης ως η «σκιάδης πανδημία». Η πρόεδρος της GREVIO 3, Marceline Naudi σε ανακοίνωσή της ανέφερε ότι «για πολλές γυναίκες και παιδιά, το σπίτι δεν είναι ένα ασφαλές μέρος», δεδομένου ότι οι πολιτικές απομόνωσης και περιορισμού που εφαρμόστηκαν από τα κράτη προκειμένου να αντιμετωπιστεί η διάδοση του κορωνοϊού, για τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας είχε ως συνέπεια την περαιτέρω αύξηση του κινδύνου και την έκθεσή τους σε όλες τις μορφές έμφυλης και ενδοοικογενειακής βίας λόγω του περιορισμού της μετακίνησής τους και της συγκατοίκησης συνεχώς με τον κακοποιητή τους. Ο κίνδυνος αυτός υπήρξε ακόμη μεγαλύτερος για γυναίκες και κορίτσια ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, όπως για παράδειγμα οι γυναίκες προσφύγες και αιτούσες άσυλο, μετανάστριες, γυναίκες με αναπηρία, ηλικιωμένες γυναίκες κ.α.